
Zubní lékařství jen pro premianty

Zubní lékařství jen pro premianty

LIDOVÉ NOVINY

26.1.2010, rubrika: Akademie - Vysoké školy speciál, strana: 25, autor: RADKA KVAČKOVÁ

Největší nával už dneska není na psychologii, ale na zubařinu. Pomoci by mohla soukromá škola

Je to tak trochu paradox. Kdekdo si stěžuje, že nemůže sehnat zubaře, protože je jich málo a mají plno. Kdo by se ale domníval, že důvodem je nedostatečný zájem studentů o tuto profesi, byl by na omylu. „Chtěla jsem na zubařinu, ale nedostala jsem se, protože tam není skoro šance, tak jsem šla na všeobecné lékařství,“ konstatuje Viktorie, která studuje první ročník medicíny v Praze. Svého zubařského snu se však nechce vzdát a po prvním ročníku by ráda zkusila stomatologii znovu.

Jedna plomba za hodinu. Zatímco na všeobecné lékařství 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze se loni dostal každý šestý až sedmý uchazeč, na zubní lékařství měl na stejné fakultě šanci jen každý třináctý. To je ještě větší převis poptávky nad nabídkou, než byl například loni na tradičně nejnacpanější psychologii na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy.

Dostat se na zubní znamenalo buď přinést všechna středoškolská vysvědčení posetá prakticky výhradně jedničkami, nebo získat aspoň 240 z 300 bodů v testu. To na všeobecné lékařství stačilo dosáhnout průměru 1,2 ze středoškolských vysvědčení nebo získat 173 bodů.

Ne že by zubaři museli být nutně chytřejší nebo pilnější než ostatní lékaři. Jen kapacita výuky je v jejich případě omezená. „V posledních letech přijímáme do prvních ročníků téměř dvakrát tolik uchazečů co začátkem devadesátých let, kdy jsme brali tak třicet pětadvacet lidí,“ říká proděkanka 1. lékařské fakulty UK Jana Dušková.

Téměř stoprocentní nárůst kapacity školy však naráží na hranice dané technickými a personálními možnostmi. Zubní lékaři musejí totiž končit školu zcela připraveni na výkon profese. Od třetího ročníku mají praxi v ordinacích na výukových sálech. K tomu jsou potřeba nejen moderní pomůcky (které škola skutečně pořídila) a poměrně drahý materiál, dohlízející asistenti, ale také pacienti. Řeklo by se, těch je přece dost - jenomže prý není. „Nejde o to, že by se jim nedostalo kvalitního ošetření,“ vysvětluje profesorka Dušková, „ale musí mít spoustu času. Obyčejná výplň, která trvá v běžné zubní ordinaci čtvrt hodiny, je tady otázkou spíše hodiny.“ Zatím tajná škola v Kladně. Podobný nával jako v Praze je na studium zubního lékařství i v Brně, Olomouci, v Hradci Králové a v Plzni. Pracovníci studijních oddělení potvrzují, že ten, kdo chce na „zuby“, musí dosáhnout u přijímacích zkoušek významně více bodů než ten, kdo chce „jen“ na všeobecnou medicínu.

Tahle situace není nová. Vždycky existovaly vysokoškolské obory, kam bylo hodně těžké se dostat. Za komunistů se to řešilo hledáním protekce na ministerstvu školství nebo v nomenklatuře komunistické strany, dnes tu máme systémově lepší východisko: soukromé vysoké školy. Nabízejí většinou právě to, o co je mezi uchazeči největší zájem: ekonomiku, jazyky, ale i obory související s právem nebo s tolik žádanou psychologií. Soukromou vysokou školu zubního lékařství byste však hledali marně.

„S ničím takovým zatím nikdo nepřišel,“ potvrdil nám telefonicky tajemník Akreditační komise Jiří Smrčka. Už jsme chtěli zavěsit, když ještě dodal: „Máme ale signály, že nějaké snahy v tomto smyslu jsou.“ Že by? Tisková mluvčí České lékařské komory už věděla přesně, kam nás nasměrovat. Na někdejšího prezidenta této instituce Jiřího Pekárka. Ten připouští: „Ano, takový záměr skutečně mám.“ Mnoho podrobností zatím nesdělil, z jeho slov nicméně vyplynulo, že škola by měla být v Kladně, kde jsou k dispozici vhodné nemovitosti. „K tomu, abychom mohli požádat o akreditaci, potřebujeme ale i další věci. Vedle technického zázemí a vybavení hlavně schopné učitele, kterých je obecně málo,“ konstatoval Jiří Pekárek.

Na otázku, kdy by chtěl školu otevřít, odpověděl bez doprošování, že v jeho osobním plánu je rok 2011; dotaz na výši školného však nechal zatím bez odpovědi. Ta prý záleží mimo jiné i na tom, za jakých finančních podmínek se podaří získat zmíněné vhodné nemovitosti. Nízké školné se jistě čekat nedá. Výuka zubních lékařů není totéž jako výuka například právníků, k níž v zásadě stačí tabule. Přesto lze předpovědět, že o studenty nebude nouze. A pokud dostudují („úmrtnost“ na zubním lékařství na veřejných školách je téměř nulová), zdá se, že by časem mohla skončit i nouze o zubaře.

Stovka zubařů, ale jen pro Prahu Existují sice studie, které naznačují, že počet zubařů v Česku ve srovnání se světem vlastně není malý, avšak zkušenost pacientů tomu tak úplně neodpovídá. Situace by se ale měla zlepšit - alespoň v hlavním městě.

„Loni u nás absolvovaly dva ročníky zubařů najednou, celkem stovka lidí,“ říká profesorka Dušková s tím, že se sešli absolventi staršího, šestiletého studia stomatologie s absolventy novějšího, pětiletého studia zubního lékařství. „Až na několik málo jedinců získali všichni práci v Praze. Dokonce i ti, kdo s ní původně nepočítali a mysleli si, že se vrátí do krajů, odkud pocházejí.“

To samo o sobě nemusí znamenat, že všichni získali smlouvu s pojišťovnami. Zejména ve velkých městech vzniká spousta ordinací nesmluvních, kde si pacienti všechno hradí. Rozhodně to ale znamená, že kladenský projekt, pokud bude úspěšně dotažen do konce, má šanci obstát podstatně lépe než mnohé jiné soukromé vysoké školy.

Nejžádanější fakulta v ČR Filozofická fakulta Masarykovy univerzity Nejvíce podaných přihlášek: 9798 Nejvyšší počet uchazečů, kteří se dostavili k přijímacím zkouškám: 5640 Nejvyšší počet přijatých: 3252 Nejvyšší počet zapsaných studentů: 2291 Úspěšnost přijetí: 57,7 %